

## Nr 259.

Av herrar **Kajser** och **Gustafson** i Kasenberg, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 65, angående anslag för barnmorskeundervisningen.*

I proposition nr 65 hemställer Kungl. Maj:t bland annat, att riksdagen måtte höja det under rubriken »Barnmorskeundervisningen och barnbördshuset» upptagna ordinarie anslag med 34,023 kronor, varigenom samma anslag nu 38,680 kronor, komme att uppgå till 72,703 kronor. Orsaken till denna Kungl. Maj:ts begäran är den, att barnmorskeundervisningen behöver omläggas och förlängas. Av propositionen framgår, att vederbörande departementschef anser, att barnmorskeundervisningen, som nu bedrivs under 9 månader, vartill komma 3 månader för undervisning i instrumentalförlossning, bör förlängas till två år, till vilka därjämte skulle komma en månads provtjänstgöring, d. v. s. kurstiden skulle mer än fördubblas. Härtill kommer, att även inträdesfordringarna skulle ej oväsentligt ökas.

Av de i propositionen intagna skrivelserna framgår något, som för mig även för övrigt är bekant, nämligen att anmärkningar kunna göras mot den utbildning, som nu består landets barnmorskor, men säkert torde vara att, om ock utbildningstiden är kort, barnmorskeeleverna dock under denna tid erhålla en så god utbildning, att ytterst sällan några berättigade anmärkningar kunna göras mot det sätt, varpå vårt lands barnmorskor utöva sitt kall, och att ännu mera sällan några större fel av dem begås. Om man nu på en gång fördubblar kurstidens längd, kommer detta att medföra, att antalet barnmorskor kommer att hastigt sjunka, utbildningskostnaderna för respektive barnmorskor att mer än fördubblas och på grund härav svårighet att erhålla barnmorskor särskilt på mera avlägsna trakter att uppstå.

Vad då först inträdesfordringarna beträffar, så torde *fullständigt* genomgången folkskolekurs kunna anses tillräckligt. Vid våra folkskolor torde numera givas så god undervisning, att lärjungarne alldeles säkert få lära sig både att läsa innantill, stava någorlunda rätt, redogöra för vad de läst, räkna ganska bra, även procenträkning m. m., som medicinalstyrelsen anför i sin skrivelse till Kungl. Maj:t. Om medicinalstyrelsen därtill ville låta utarbeta en lämplig lärobok för vad därutöver behövs, att användas under provtjänstgöringen, så skulle eleverna sannolikt vid dennas slut hava tillräckligt goda kunskaper för att kunna följa barnmorskeundervisningen.

Vidare föreslås en provmånad. Detta anser jag fullt riktigt, men anser jag, att denna provtjänstgöring nödvändigt måste äga rum omedelbart före den egentliga kursens början. Inte kan det väl gå an att först skicka efter en sökande elev från t. ex. Norrbotten och, sedan hon gjort provtjänstgöring en månad och godkänts, så antingen låta henne gå en eller annan månad sysslolös i Stockholm eller Göteborg eller också låta henne resa den långa vägen hem för att komma igen efter en eller annan månad. Detta synes mig vara nästan omänskligt och därtill för sökandena mycket dyrbart.

Undervisningstidens längd är av professor Essen-Möller, som i flera år varit föreståndare för barnmorskeundervisningsanstalten i Lund, föreslagen till 1 år, av professorerna Alin och Lindqvist, som äro föreståndare för barnmorskeundervisningsanstalterna i Stockholm resp. Göteborg, samt av medicinalstyrelsen till  $1\frac{1}{2}$  år, av doktor Bovin och en del provinsialläkare till 2 år. Departementschefen har valt det sista, egentligen av det skäl, att undervisningen, om kursens längd sättes till  $1\frac{1}{2}$  år, skulle börja vid olika tider vartannat år. Det är visserligen sant, att ingen mår illa av att hava goda kunskaper, men det finnes ock något, som heter överkvalificerad arbetskraft och för dyr arbetskraft. En undervisningstid av 2 år synes mig just göra barnmorskorna för dyra och för överkvalificerade. En jämförelse med sjuksköterskor synes mig alldeles oriktig. En sjuksköterska skall kunna sköta sjukdomar i alla kroppens organ, en barnmorska bara i ett och detta endast under en i de flesta fall fullt fysiologisk förrättning. Om en sjuksköterska kan behöva 2 års utbildning, vilket i och för sig kan synas något högt, torde  $1\frac{1}{2}$  år vara fullt tillräckligt för en barnmorskas utbildning, även om i utbildningen ingår någon tids utbildning i spädbarnsvård. Hvad tiden

för undervisningens början beträffar, kan ju stadgas, att t. ex. undervisningen börjar varje udda år den 1 april och varje jämnt år den 1 oktober.

Någon egentlig minskning av riksdagens utgifter för barnmorskeundervisningen kommer detta sannolikt dock ej att medföra, då undervisningen under alla förhållanden kommer att pågå året om.

På grund av vad jag sålunda anfört får jag föreslå,

dels att riksdagen beviljar det begärda anslaget,  
dels ock att riksdagen uttalar den önskan, att i en blivande ny stadga för barnmorskeundervisningen måtte föreskrivas, att för inträde vid statens undervisningsanstalter för barnmorskor skall fordras dels fullständigt genomgången folkskolekurs, dels en mindre, genomgången godkänd provkurs,

att denna provtjänstgöring skall så vitt möjligt äga rum omedelbart före den ordinarie kursens början, samt

att utbildningskursens längd, provtjänstgöring och kursen i spädbarnsvård inberäknad, ej må överstiga 1<sup>1</sup>/<sub>2</sub> år.

Stockholm den 17 februari 1921.

*Fritz Kaijser.*

*Arthur Gustafson*  
i Kasenberg.

---